

Гліб Кудряшов

VIVAT ACADEMIA!

Полтавський державний педагогічний університет імені В. Г. Короленка відзначає 95-ліття

У Полтаві напідвечір 26 листопада 2009 року в палаці дозвілля “Листопад” зібралася велика освітянська громада області, щоб пошанувати 95-ліття одного з провідних педагогічних вишів України – Полтавського державного педагогічного університету імені В. Г. Короленка. Якщо оповідати про свято *ab ovo*, то врочистості розпочалися вже у фойє кіноконцертного залу, де розгорнули яскраву виставку – нібито преамбулу до дійства на сцені. Експозиція мала на меті повною мірою (у межах вельми скромної як для моці Полтавського педагогічного університету площі концертного фойє) розкрити навчальні, наукові, мистецькі та спортивні досягнення вишу. Це і рясний врожай друкованої науково-навчальної продукції викладачів університету. З-поміж нових книг – видання університетського літопису “Полтавський державний педагогічний університет імені В. Г. Короленка. Історія і сучасність”, яке побачило світ у новоствореному редакційно-видавничому відділі університету на власному поліграфічному обладнанні. Унікальною назвали виставку декоративно-ужиткового мистецтва, на якій презентовано творчі роботи викладачів і сту-

дентів факультету технологій та дизайну і психолого-педагогічного факультету. Вражають результати спортивної еліти університету. На чільному виставковому місці – кубки, нагороди, відзнаки чемпіонів світу, призерів першостей Європи, учасників Олімпійських ігор, чемпіонів світу, чемпіонів України, переможців змагань у вищій студентській лізі. Студенти та викладачі університету – національний олімпійський авангард.

Урочисті позивні ознаменували початок великого святкового концерту. Головна державна мелодія знову ствердила безсмертя українських слави й волі. Згодом під калатання українських сердець, збурених пісенною святинєю та розмислами про вічні національні цінності, на сцену запросили

вельмишановного київського гостя. Заступник Глави Секретаріату Президента України Юрій Богуцький зачитав вітання Віктора Ющенка, який у своєму ювілейному посланні подякував колективі Полтавського педагогічного вишу за натхненну працю, творчий підхід до вдосконалення виховної та навчальної справи підготовки високопрофесійних кадрів для української педагогічної школи та висловив

упевненість, що Полтавський університет і надалі відіграватиме важливу роль у розвитку вітчизняної вищої освіти та педагогічної науки, культурному й духовому відродженні української нації.

Воістину апофеозом святкових урочистостей із нагоди 95-ліття університету стало виголошення Юрієм Богуцьким Указу Президента України № 970/2009 “Про надання Полтавському державному педагогічному університету імені В. Г. Короленка статусу національного”, який уся глядачева зала палацу дозвілля “Листопад” стріла довготривалим

гучноголосим аплодуванням. Юрій Петрович зізнався, що Указ Президента щиро протегував Валерій Асадчев, голова Полтавської обласної державної адміністрації, який домігся, аби давно очікуване та підтримуване

Міністерством освіти і науки України, Кабінетом Міністрів України та Секретаріатом Президента України важливе рішення було прийняте завчасно, й у свою наступну ювілейну п'ятирічку виш, згідно з президентським Указом, увійшов із новим почесним статусом. Тому “враховуючи загальнодержавне і міжнародне визнання результатів діяльності Полтавського державного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, його вагомий внесок у розвиток національної освіти і науки”, Президент України Віктор Ющенко постановив надати Полтавському педагогічному університетові статус національного. Альма-матер понад 50 тисяч висококваліфікованих освітян дістала нове ймення – Полтавський національний педагогічний університет імені В. Г. Короленка.

До високодостойного зібрання з подякою за щедре і щире ювілейне піднесення, за високе визнання, яке пошанувала Українська Держава, присвоївши статус національного Полтавському педагогічному вишу, звернувся ректор університету – доктор філологічних наук, професор, академік Академії наук вищої школи України, заслужений діяч науки і техніки України Микола Степаненко. “Ми й надалі з умноженими зусиллями сіятимемо добре, розумне й вічне, торуватимемо ще продуктивніше високий шлях освіти і науки, покладемо свій розум і свої серця на вівтар

свободи України”, – од наповненого благодатною енергією серця пан ректор подякував Президентові й запевнив українську громаду в тому, що Полтавський національний педагогічний університет кожен наступний день своєї історії продовжуватиме ставити перед собою одну й ту саму шляхетну мету – служити Україні й творити Україну.

На адресу колективу викладачів та студентів університету надійшло чимало привітальних телеграм: од Міністерства освіти і науки України, Академії педагогічних наук України, багатьох навчальних закладів, із-за кордону. Різноманітними й ошатними були вітання почесних гостей урочистої церемонії. Від імені Української Православної Церкви Московського Патріархату науковців і педагогів, членів професорсько-викладацької корпорації, студентів університету привітав архієпископ Полтавський та Миргородський Филип.

Усіх колишніх, нинішніх і майбутніх педагогів Полтавщини з великою за літочисленням та значною за суттю, величию та результатами датою привітала заступник голови Полтавської обласної державної адміністрації Надія Мякушко. Від імені депутатського корпусу Полтавської обласної ради (а з-поміж депутатів – чимало випускників університету) привітав із ювілеєм заступник голови облради Петро Ворона. За багаторічну сумлінну працю, вагомий особистий внесок у розвиток національної освіти, підготовку висококваліфікованих спеціалістів, активну громадську діяльність почесними грамотами Полтавської обласної державної адміністрації та Полтавської обласної ради було відзначено низку науковців та співробітників університету.

Полтавський міський голова Андрій Матковський, щиро тішучись з того, що Полтавський педагогічний став національним університетом, подякував професорсько-викладацькому складові за співпрацю з освітянами Полтави,

а також висловив надію, що виш і надалі готуватиме учителів, від яких залежатиме не лише рівень освіченості українців, а й моральність і духовність нашого суспільства. Несподіваним і корисним став дарунок мера студентській раді університету – золотий сертифікат, який дає право студентам вишу протягом п'яти років безкоштовно проводити святково-розважальні заходи в міському будинку культури. Також деяких співробітників університету було нагороджено відзнаками територіальної громади.

Із вітальним словом із нагоди 95-річчя Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка виступили начальник обласного управління культури Володимир Годзенко, ректор Полтавського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти імені М. В. Остроградського Віталій Зелюк, начальник Центру громадських зв'язків Головного управління МВС України в Полтавській області Юрій Сулаєв, який од імені начальника управління Михайла Цимбалюка привітав колектив університету з ювілеєм. Батьком назвала Полтавський педагогічний університет у своєму емоційному зверненні Тетяна Балагура, випускниця філологічного факультету, учитель Полтавського міського ліцею № 1, “Герой України”. Начальник Головного управління освіти і науки Полтавської облдержадміністрації Володимир Мирошниченко, так само випускник Полтавського педагогічного, до привітань долучив нагороди – нагрудні знаки Міністерства освіти і науки “Петро Могила” та “Відмінник освіти України”, грамоти Головного управління. Голова обласної організації професійної спілки працівників освіти і науки Григорій Шумейко за високий професіоналізм, значний особистий внесок у захист соціально-економічних прав та інтересів членів профспілки почесними грамотами відзначив співробітників вишу.

Вітальний адрес за підписом членів Ради ректорів вищих навчальних закладів III–IV рівнів акредитації полтавського регіону очільників Української медичної стоматологічної академії В'ячеслава Ждана, Полтавської державної аграрної академії Віктора Писаренка, Полтавського університету споживчої кооперації України Олексія Нестулі, Кременчуцького державного політехнічного університету імені М. В. Остроградського Михайла Загірняка зачитав голова Ради – доктор економічних наук, професор, ректор Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка Володимир Онищенко.

Щирим та оригінальним було вітання великого симпатика університету – директора

Кременчуцького педагогічного училища імені А. С. Макаренка. Як влучно відзначив Іван Гальченко, Кременчуцьке педучилище запозичило в Полтавського педінституту ім'я його видатного випускника Антона Макаренка, яке носить заклад. Натомість подарувало університетові свого кращого випускника – нинішнього ректора. Микола Степаненко, видатний український учений і талановитий керівник, який дійшов свого професійного зросту у стінах Полтавського педагогічного, став керманічем університету в слушний час для великих змін в його авторитетній історії.

Особливо піднесеністю, науковою поважністю, мудрим наставленням вирізнялися спомини та розмисли легендарного ректора Полтавського педагогічного інституту доктора філософських наук, професора, академіка Академії педагогічних наук України Івана Зязюна, який із великою радістю переживав

з усіма короленківцями врочисті хвилини. Не треба багато говорити про виховання, – наголосив Іван Андрійович, – треба створювати середовище, яке виховує. І це середовище було, є і повинно бути в серцях полтавських освітян, у нашій духовності, у нашій педагогічній совісті, власне, у нашій педагогічній дії. “Де б я не був в Україні, мені в ній завше бачиться Полтава!” – оплесками зустріла зала трепетне зізнання Івана Зязюна, для якого надворсклянське місто стало важливою віхою на шляху до науково-педагогічного олімпу. Для славетного колись ректора, внесок якого в розвиток педагогічного вишу неможливо переоцінити, 95-ліття університету та його новий статус – це ознака сталості, викорінювання хвороби з нашої душі, що ми, мовляв, неповноцінні і до когось маємо приєднатися, когось маємо наслідувати. “Відтепер уже до нас будуть приєднуватися!” – не приховуючи гордоців, заявив учений. І тому з упевненістю говоримо, що статус національного – омофор, під покровом

якого будуть кріпшати й розвиватися освітні традиції королєнківців.

Прилюдно освідчився в любові до Івана Зязюна доктор історичних наук, професор, академік АПН України Володимир Пащенко, який із 1990 року протягом вісімнадцяти років був ректором Полтавського педагогічного інституту, згодом – університету. Володимир Олександрович, чий трудовий шлях у Полтавському педінституті розпочався 2 вересня 1975 року, подякував Іванові Андрійовичу за благословення в роботі, старшим колегам – поради в професійному зростанні, студентам – за терплячість до викладачів із їх вічними мудрими настановами. Володимир Пащенко низько схилив голову перед колективом університету, який не зрадив своєму покликанню, стійко вистояв у буремні роки й не

розпорошив освітянський запал. Адже було збережено кадровий потенціал, відкривалися нові кафедри, розвивалися нові спеціальності, аспірантура, магістратура, інститут став університетом. Усім своїм колегам пан академік побажав здоров'я, злагоди й міцного духу для нових трудових звершень назустріч 100-літтю Полтавського національного педагогічного університету.

Святковий ювілейний концерт за участю кращих художніх колективів університету вийшов на строкату феєрію. Колосальний пісенний зачин свята зробив український народний хор "Калина" під орудою професора Григорія Левченка. Коли тридцять літ тому в Полтавському педінституті створювали цей самобутній колектив, пригадали слова Костянтина Ушинського: "Співає школа – співає народ". Сьогодні "Калина" – потужна творча лабораторія, яка плекає українську пісню, а відтак – українське слово й українську душу. Гімн університету у виконанні хору став першим завітком у святковому плетиві. Під тужливі калинянські піснеспіви гості свята

пригадали викладачів і студентів університету, які загинули в боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками. А далі весь концерт було ніби підпорядковано законам кінохроніки – упродовж свята на великому екрані гортали сторінки історії навчального закладу. Факультетське суцвіття університету було представлено науковим і творчим потенціалом факультетів філології та журналістики, технологій та

дизайну, фізичного виховання, історичного, природничого, психолого-педагогічного, фізико-математичного факультетів. Кожен подбав про свій дарунок рідній Альма-матер до ювілею. Мовою хореографії послуговувалися народний самодіяльний ансамбль танцю “Весна”, ансамбль сучасного танцю “Кредо” психолого-педагогічного факультету, ансамбль народного танцю “Козацькі забави” факультету фізичного виховання, ансамбль “Адажіо” природничого факультету, народний аматорський ансамбль сучасного балету “Марія”, народний хореографічний колектив “Міленіум”, ансамбль “Соколики” творчої лабораторії кафедри хореографії, завше неповторний ансамбль спортивного бального танцю “Грація” психолого-педагогічного факультету. До пісенного джерела Полтавщини припросили заслужені артистки України Наталія Мізева та Наталія Сулаєва, фольклорний ансамбль “Жива вода”, фольклорний гурт “Стрибожі внуці”, театр “Факультет F” факультету філології та журналістики, театр “Фабула” та народний чоловічий пісенно-фольклорний гурт “Чебрець” історичного факультету. Ніби випишував мислі в повітрі гімнаст Юрій Мамчич – студент факультету фізичного виховання, представники якого влаштували на сцені палацу дозвілля “Листопад” справжній спортивний парад. У ньому взяли участь жіноча волейбольна команда, команда формейшн зі спортивних танців, команда з черлідінгу “Ритм” факультету фізичного виховання. Пісню “Полтавський край” разом виконали народний самодіяльний естрадно-музичний центр “Вікторія”, жіночий вокальний ансамбль “Свічадо”, академічний камерний хор імені Павла Лиманського психолого-педагогічного факультету, народний академічний ансамбль “1000 років музики” історичного факультету, студія естрадної пісні

“Арніка” природничого факультету. Неординарним концертним номером став показ нової колекції одягу “Полтавська битва – 300 років потому” дизайнера Юрія Матвеева, яку демонстрували студенти факультету технологій та дизайну. Наприкінці свята на сцені з’явилися зовсім юні Богданчик Сулаєв, Сашко Павленко, Даночка Тітенко та Софійка Лис, які разом із своїми співучими наставницями Наталією Мізевою та Наталією Сулаєвою під феєрверкову канонаду виконали величальну Україні. І її педагогічною столицею листопадового вечора стала Полтава: вона по-материнськи щедро обдарувала своїх поклонників як для осені незвично безхмарним небом і талановитою юнню, котра вже сьогодні усвідомила – той, хто офірує своє серце дітям, вартий чесного наслідування й пошани.

Воістину натхненним і життєствердним було завершення врочистостей із нагоди 95-ліття Полтавського педагогічного. Усіх учасників свята було увінчано словесними лаврами єпископа Полтавського і Кременчуцького Української Православної Церкви Київського Патріархату Федора, який подякував за можливість вивершити ювілейне дійство. Вітальне слово владыки стало мудрим пастирським зверненням: учитель – це інструмент у руках Божих; учитель сіє добро, сіє любов до ближнього, до своєї Батьківщини. Дуже важливо любити землю, яку дав нам Господь. Владика Федір склав подяку викладачам Полтавського педагогічного університету за їх великий внесок в уселюдську перемогу любові та духовності й побажав їм Божого благословення. А всі учасники концерту в одному пориванні виконали “Молитву за Україну” – український церковний гімн Миколи Лисенка на вірші Олександра Кониського.

Vivat Academia!

